

Jó napot nagyságos kisasszony, kezit csókolom, ó, a drága Jóisten segítse meg. Ez ugye egylejes? Így tapintom, megmatatom. Másképp nem látom. Nagyon szépen köszönöm.

Laci vagyok, nagyságos kisasszony, köszönöm szépen. Nem látok, alig megyek. Ez a baj, hogy nem látok. Már egy éve, hályog lett, azt mondják, a szememre. Megműtenék, de nincs pénzem. Oda kéne 100 lej, vagy mennyi, hogy műtessem meg a szememet. Jaj, egyszer voltam orvosnál, a tavaly, nagyságos kisasszony, azt mondták, ha megműtenek, megvakulok egészen. De egyiket meg tudják. Kéne vegyek egy szemüveget is, de nincs pénzem. Lent lakok a hajléktalanba tavaly óta. Azelőtt voltam így a mezőn, mezei munkára, amíg láttam. S amikor megvakultam így, akkor ide kerültem a hajléktalanba. Há' ott nem rossz, éjjel be lehet menni, ételt adnak, mikor bemegyünk.

Nem eppe mindig itt állok, szoktam járni másfelé is. Jő egy asszony, s aztán ő viszen, vezet engemet. El van menve szegény a temetőbe dolgozni, valamit gyomlál.

Én régebb otthon voltam a szülőmnél, Homoródszentmártonba, s így járogattam, voltam a juhoknál sokat, mezőre, kapálgatni jártam, így a firmákhoz, mikor voltak ezelőtt a firmák, oda járogattam. Ott étel volt, jó volt.

Családom van, de kimentek külföldre, a leánka. Egy meghalt, én akkor a juhoknál voltam, s beteg lett, az asszony vitte a kórházba, s meghalt. Volt vagy 9 éves. Már rég történt. A másik léány külföldön van, ha még megvan. Nem tudok semmit róla, azt mondta, mejen magyarba, ki tudja? A feleségem, attól elválottam már rég, van ejsze tíz éve. Nem jöttünk ki, egy mással esszekapott, s elment.

– Na, Lacika, hogy megy az üzlet? – jön egy ismerős, Viktor, a szállóról.

– Az üzlet, az nem megy.

– Tudod, hogy Jutka mit mond: ha nem kéregetsz eleget, akkor nem eszel.

– Jajj, nem, nem, nem igaz.

– S kikutassa a zsebit. Oda bent vagyunk a szállón, s lássuk.

– Nem foglalkozik, nem, há' ő vezet.

– Lacikám, ügyelj magadra. A múltkor itt álldogált, s valaki megütötte, hogy nem szabad kéregetni. Valami cigány banda.

– Hát azok olyanok.

– De én sajnálom, mert nem lát, rajta kéne tényleg segíteni. Ez a nő még arra is képes, hogy a zoknijából kivegye az aprópénzt. Ez minősített lopás.

67 éves vagyok, nagyságos kisasszony. Nincs segélyem, mert nincs mivel rendezkedjek. Kéne menjek csináljak keresztlevelet, buletint. Elvették ezek a csórók, a cigánylegények, amelyikek járkálnak. Azt gondolták, pénz van, s elvették. Most történt, valamelyik nap.

Most jó volna, ha volna házam, legyen hol lakjak, nyugdíj legyen, de az sincs. A rokonok meghaltak, csak egy van, ott van Szentmártonba'. Na, kezit csókolom, nagyságos asszony, köszönöm szépen.